

Lacrimi de zăpadă

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

“Totul se pare că are greutate, chiar și lumina.
Numai farmecul femeii iubite este imponderabil.”
Lucian Blaga

- Mă uit pe geam și felinarul plânge
Cu lacrimi de zăpadă pe alei,
E gerul crunt, câte-un salcâm se frânge
Sub haina de omăt, bătrânul tei

Privește peste umăr și așteaptă
Un strop de primăvară, în zadar,
În iarna asta lungă și nedreaptă,
Nici orologiu n-are minutar.

Eu mi-am ascuns privirea într-o carte
Și desenez cu ochii un catren,
E drumul lung, zăpada ne desparte,
Iar fluturii dansează-n abdomen.

- Pe-aici pustiu și nimeni nu-ndrăznește
Să iasă din cetate. Nici în gând
Nu pot visa că timpul răsfoiește
Infernul de zăpezi alunecând

Spre casa mea păzită de arhangheli,
Înveșmântați în straie de argint,
S-o desprimăvăra cândva, iubite,
Și voi găsi curaj să-ți spun ce simt...

Noi suntem două picături de sânge
Căzute pe ninsoarea unui vers,
E iarna grea și felinarul plânge,
Dar viscolul destinul nu l-a șters.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif